

gIVEN en Lov, som ikke siger, at Colonialraadet skal bestaae af 2 Dele, og som heller ikke giver Regjeringen Bemyndigelse til at dele det i to Dele, saa kan Regjeringen ikke dele det i to, men saa maa Colonialraadet blive en Enhed, saaledes som Loven bestemmer. Skal det altsaa kunne tænkes, at Colonialraadet, uden at Sagen paany kommer til Drøstelse i Norderlandets Legislatur, skulde kunne deles, saa er det absolut fornødent, at derom maa optages en Bestemmelse i denne Lov, som indeholder organiske Bestemmelser om Colonialraadet. Nu er det vel ikke stemmende med min Anskuelse, at Colonialraadet skal deles, og, efter hvad der for Tiden foreligger, tvivler jeg om, at det vil komme dertil; men, naar man har den Tro, at man vil komme dertil, og at man bør holde en Mulighed aaben dertil, medens man paa den anden Side ikke ønsker ved en Tilskjendegivelse af Lovgivningsmagten her hjemme saa at sige at fremtvinge dette Resultat, saa skønner jeg dog ikke, at der lettelig kan tænkes nogen hensigtsmæssigere Vej dertil, end den, som af de 6 ærede Herrer Forslagsstillere er paapeget, at man nemlig i Loven danner Colonialraadet som en Enhed, men tillige siger, at, naar dette Colonialraad selv tager Initiativet og foreslaaer sig deelt, saa skal Kongen, uden at behøve at komme med et nyt Lovforslag for den danske Rigsdag, ved en local Anordning af det Slags, som i § 2 Litr. b omhandles, kunne tilstede en saadan Deling. Naar Sagen opfattes saaledes, saa troer jeg dette Endringsforslag faaer sin fuldstændige Berettigelse og har sin meget store Betydning, og paa ingen Maade kan siges at være overflødig. Jeg troer heller ikke, at den Plads, som af de 6 ærede Herrer Forslagsstillere er foreslaaet for dette Tillæg, kan siges at være urigtig; jeg troer virkelig, at det er det meest passende Sted at sætte det ind efter § 2 Litr. b, da Forslaget jo netop gaaer ud paa at give Kongen Bemyndigelse til, ved en lignende Local-Anordning, som de, der ommeldes i Litr. b, naar Colonialraadet selv derom indgiver Forslag, at dele samme Raad. Hvorvidt det er nødvendigt at sætte „Litr. c“ foran eller ikke, det er i mine Tanker et ganske ligegyldigt Spørgsmaal.

Orsted: Førend jeg kan yttre mig om denne Sag, er jeg i den Nødvendighed at maatte anbringe for den høitærede Finanzminister et Spørgsmaal, som allerede igaar blev sat i Bevægelse, men hvorpaa der ikke kom noget Svar, som jeg kunde finde tilfredsstillende, og som angaaer Noget, som det foreskommer mig, at vi maae være paa det Reue med, førend man rettelig kan behandle denne Sag; det er nemlig det Spørgsmaal, om Sager, der angaae den vestindiske Colonie, ikke høre til dem, som der efter kongelig Kundgjørelse af 28de Januar d. A. skulde bestyres af hele Monarchiets fælles Autoriteter og i sin Tid behandles ad en forfatningsmæssig Vej, som er fælles for alle Monarchiets Dele. Den høitærede Minister gav et kort Svar, som gik ud paa, at dette ikke var Meningen. Jeg har ogsaa steds været tilbøielig til at finde den Mening i den kongelige Kundgjørelse, thi det forekom mig lige fra det Dieblit, jeg, ved dens Uplæsning, kom til Kundskab derom, at det var noget mindre Naturligt, at Sager, angaaende den vestindiske Colonie, allerede skulde erklæres som Gjenstande, der vare fælles for det hele Monarchie. Men saa ofte jeg ogsaa har læst den kongelige Kundgjørelse igjennem med det Ønske at finde hiin Mening deri, saa har jeg ikke kunnet finde den. Efterat det er bemærket, at Kongen vil ordne det hele Monarchie saaledes, at de fælles Anliggender komme under fælles Autoriteter, og at der i sin Tid vilde blive forhandlet en fælles forfatningsmæssig Indretning, saa kommer der et nyt Affnit, hvori der nævnes, hvilke Sager der som Følge heraf skulde underkastes en Bestyrelse af Autoriteter, der ere fælles for Danmark og for de øvrige Bestanddele af det fælles Monarchie. Det hedder: for Fremtiden skulde der for de Anliggender, for alle Monarchiets Dele, som tidligere bleve behandlede af de og de Autoriteter, nu behandles saaledes; deriblandt nævnes egentlige Told- og Colonialsager, og dernæst nævnes de Ministerier, hvis Virkefærd bliver som hidtil, nemlig Justitsministeriet, Indenrigsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Der bliver senere udtalt, ad hvilken Vej der i sin Tid skal dannes en fælles Forfatning. Det forekommer mig altsaa, at